

[Per Hækkerup.]

mer frit, men vil forlange, at de disciplineret retter sig efter en partibeslutning om, hvordan der skal stemmes.“

Hvis det ikke dækkes af det udtryk, jeg brugte, „partidisciplin“, så forstår jeg i hvert fald overhovedet ikke dansk. Nu benægter hr. Aksel Larsen, at han har sagt, at jeg skulle have givet udtryk for, at partidisciplin skulle anvendes i denne sag. Hvis hr. Aksel Larsen har sagt det, der står her i manuskriptet, er det, han siger i anden omgang, i hvert fald forkert. Og så vil jeg gentage, at den socialdemokratiske gruppe har ikke taget stilling til afstemningen. Det gør vi, når den tid kommer. Det er det svar, jeg kan give hr. Aksel Larsen på det, vi kan kalde det principielle spørgsmål, han stillede.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg havde ikke set efter i mit manuskript. Jeg erkender, at det, der står i mit manuskript, er det, hr. Per Hækkerup her har citeret, og det har jeg formentlig sagt. Her har min hukommelse altså svigtet, men jeg har ikke brugt udtrykket „partidisciplin“ i den forbindelse, og det var det, jeg hæftede mig ved. Hvad der blev sagt eller ikke sagt i Rønne, foreslår jeg at vi forsøger at få klaret ved hjælp af dem, der deltog i mødet. Og så i øvrigt: jeg beklager meget, hvis vi endnu måneder igennem skal leve i uvished med hensyn til, om de socialdemokratiske medlemmer af dette ting bliver stillet frit ved en så vigtig afstemning. Jeg synes godt, man kunne give svar på det nu. Hr. Per Hækkerup ved nemlig fra møder som det i Rønne, at det er noget, der i allerhøjeste grad interesserer vælgerne.

Formanden: Hr. Per Hækkerup har ordet for en kort bemærkning, og derefter fortsætter vi med talerrækken.

Per Hækkerup: Jeg har på det spørgsmål, hr. Aksel Larsen stillede, svaret, at det har socialdemokratiet ikke taget stilling til. Det tager vi stilling til, når den tid kommer. Jeg noterer mig, at hr. Aksel Larsen erkendte, at hans hukommelse havde svigtet med hensyn til noget, der lå nogle få timer tilbage. Jeg er bange for, at hans hukommelse

vedrørende Rønnemødet for omtrent en måned siden også har svigtet ham.

Frode Jakobsen: Der er to ting, der får mig til at tage ordet her. Den første er en alvorlig beskyldning for, at folketinget ved en beslutning, som jeg har medvirket til, løber fra sit ansvar. Jeg mener ikke, at der kan siges noget alvorligere mod os, som er valgt til at tage et ansvar og bære det. Den anden er mindre betydningsfuld, men det er alligevel tilstrækkeligt til at slå én med forbavelse. Det er socialistisk folkepartis mærkværdige reaktion på socialdemokratiets forslag om, at folketingets afgørelse, selv om den træffes med fem sjettedele jastemmer, også behøver vælgerne ja.

Først det med socialistisk folkeparti. Det er da en forbavsende reaktion, vi har læst om i bladene og også hørt her i dag, måske noget mere dæmpet. Socialistisk folkeparti har selv krævet afstemning. Det er klart, at det, som man havde tænkt på, var noget mindre, en vejledende folkeafstemning, som det kaldes. Det ville SF have været tilfreds med. Men en vejledende folkeafstemning ville være en narresut, for de politiske partier kan naturligvis ikke vige uden om deres ansvar. Det er måske den alvorligste afgørelse, Danmark har stået over for siden besættelsesårene. Politikere kan ikke lade sig „vejlede“, de må tage deres ansvar. Man skal ikke tro, at socialdemokratiet kunne anbefale en folkeafstemning og bagefter ved folkeafstemningen meddele, at socialdemokratiet ikke har noget standpunkt til det her, det må folk hitte ud af selv.

Det er mærkværdigt, at det er modstanderne af fællesmarkedet, der gennem de sidste måneder har krævet en vejledende folkeafstemning. Jeg kunne se formålet, hvis meningen var, at Danmark skulle listes ind i fællesmarkedet.

Der er to veje at gå for at opnå tilslutning. Den ene kræver et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer, den anden godt halvdelen af folketinget plus godt halvdelen af befolkningen. Det ene er en stor hurdle, det andet to små. Man behøver ikke at være nogen sportsmand for at se, hvilken af de to veje der vil være den sværeste. Det vil ikke være let at få tilslutning fra fem sjettedele af det danske folketingets medlemmer. Det kan strandes på de fem sjettede-